

عنوان مقاله:

هنر محیطی و ارتباط آن با هنر ایرانی اسلامی

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی مبانی نظری هنرهای تجسمی ایران با رویکرد محیط زیست (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

ربابه غزالی - عضو هیئت علمی دانشگاه الزهرا (س)، دانشکده هنر، گروه طراحی پارچه و لباس

خلاصه مقاله:

هنرمند امروزی در میان اجتماعی زندگی می کند که خود بر آمده از آن است. هنر محیطی به عنوان یک جنبش هنری به نظر می رسد سعی دارد راه حلی برای بحران و معضلات زیست محیطی که امروزه جهان را شامل می شود، مطرح کند. انسان ها بیشتر از تفاوت ها دارای همسانی در مشترکات هستند و آنچه آنها را پیوند می دهد. پرتوان تر از عواملی است که آنها را از هم می گسلد. هنرهای مفهومی از دهه 60 قرن 20 میلادی شروع شد، هنر محیطی زیر مجموعه هنر مفهومی است که همچون ابزاری برای پیوند انسان، طبیعت و آفرینش مشترک در تجربیات انسان هاست. هنر محیطی را می توان گونه ای از هنر مفهومی دانست که طی آن هنرمند، آثار خود را در ابعادی وسیع متناسب با فضای محیط زیست اجرا می کند. هنر محیطی، هنر خواص را به میان عوام می برد و از سوی دیگر مفاهیم موجود در میان عوام را برای خواص به نمایش می گذارد. هدف این پژوهش در حمایت از بومی سازی فرهنگ وارداتی و پیشگیری از خود باختگی در برابر آن، جلوگیری از بیگانه شدن نشانه های فرهنگی بومی با رویکرد هنری می باشد. شیوه گردآوری در این پژوهش به روش کتابخانه ای و با تکیه بر روش توصیفی به بررسی تاثیر هنرهای تجسمی در محیط زیست و اماکن عمومی، نقش زیبایی شناسی و خلاقیت در ترقی هنر و گرایش های متنوع هنر محیطی می پردازد، البته یافتن مرز مشخص بین گرایش های هنری بسیار دشوار بوده و ممکن است کار هنرمند بین چند سبک هنری در نوسان باشد. در ادامه به تطبیق مفهوم هنر محیطی ایران و ارتباط آن با معماری فضای شهر اسلامی پرداخته شده است.

کلمات کلیدی:

هنر، مفهومی، محیط زیست، اسلامی، ایرانی، جامعه انسانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/772190>

